

[Είμαστε κάτι...], Κ. Καρυωτάκης (ποίημα)

Κώστας Καρυωτάκης

[Είμαστε κάτι...]

Προτείνεται να μελετηθεί σε συνδυασμό με το άρθρο του Κ. Μπαλάσκα [Καταφύγια](#)

Στο ποίημα του Καρυωτάκη «[Είμαστε κάτι...]

» (1927) καταδηλώνεται εναργέστερα η απομάκρυνση των ποιητών από την κοινωνική πραγματικότητα και η αναγκαστική, επιβαλλόμενη εκ των έσω, καταφυγή τους στην τέχνη. Στο συγκεκριμένο ποίημα ο ποιητής αισθάνεται δυσθυμία, καθώς συνειδητοποιεί πως, παρ' ότι ζει σε μια άκρως αντιπονητική εποχή, η καταφυγή του στην ποιητική τέχνη είναι για τον ίδιο μονόδρομος, διότι συνιστά τον σκοπό της ύπαρξής του:

*Μας διώχνουνε τα πράγματα, κι η ποίησης
είναι το καταφύγιο που φθονούμε.*

Ειρήνη Σπυριδάκη, Κώστας Καρυωτάκης: «*Η ποίησης είναι το καταφύγιο που φθονούμε*»

[Είμαστε κάτι...]

*Είμαστε κάτι ξεχαρβαλωμένες
κιθάρες. Ο άνεμος, όταν περνάει,
στίχους, ήχους παράφωνους ξυπνάει
στις χορδές που κρέμονται σαν καδένες.*

*Είμαστε κάτι απίστευτες αντένες.
Υψώνονται σα δάχτυλα στα χάη,
στην κορυφή τους τ' άπειρο αντηχάει,
μα γρήγορα θα πέσουνε σπασμένες.*

*Είμαστε κάτι διάχυτες αισθήσεις,
χωρίς ελπίδα να συγκεντρωθούμε.
Στα νεύρα μας μπερδεύεται όλη η φύσις.*

*Στο σώμα, στην ενθύμηση πονούμε.
Μας διώχνουνε τα πράγματα, κι η ποίησης
είναι το καταφύγιο που φθονούμε.*

Κώστας Καρυωτάκης, *Ελεγεία και Σάτιρες*, 1927

Δραστηριότητες

1. Για ποιους λόγους, σύμφωνα με το ποίημα, οι ποιητές της γενιάς του Καρυωτάκη καταφεύγουν στην ποίηση; Πιστεύετε ότι η αναζήτηση ενός καταφυγίου αποτελεί προνόμιο και ελπίδα μόνο των ποιητών; Αν όχι, ποια προσωπικά σας καταφύγια μπορείτε να αναφέρετε; Για τη γενιά του Καρυωτάκη μπορείτε να αναζητήσετε περισσότερες πληροφορίες εδώ:

https://www.greek-language.gr/digitalResources/literature/education/literature_history/search.html?details=95.

2. Για ποιους λόγους πιστεύετε ότι φθονούν οι ποιητές, στους οποίους αναφέρεται ο Καρυωτάκης, το καταφύγιο που έχουν, την ποίηση;
3. Διαβάστε την 5^η παράγραφο του κειμένου [Καταφύγια](#), του Κ. Μπαλάσκα (Είναι όντως προνομιούχοι οι άνθρωποι ... τα δόντια της;) και το ποίημα [*Είμαστε κάτι...*] του Κ. Καρυωτάκη. Ανήκει, κατά τη γνώμη σας, το ποιητικό υποκείμενο στους προνομιούχους, στους οποίους αναφέρεται ο Μπαλάσκας, κι αν ναι, γιατί καταλήγει ότι «η ποίηση είναι το καταφύγιο που φθονούμε»;